

– соціальний – покращення умов праці персоналу, підвищення кваліфікації, комунікація зі споживачами (їхній фідбек).

Об'єктами КСВ є внутрішня та зовнішня аудиторія компанії.

Для внутрішньої аудиторії (співробітники) КСВ можуть стати програми підвищення кваліфікації персоналу, гранти тощо. Наприклад, «Щасливі співробітники у стратегії КСВ «1+1 media». Сюди входять комплексне медичне страхування, правильне харчування, тренування, тренінги, майстер-класи.

Для зовнішньої аудиторії (споживачі, суспільство, навколишнє середовище, стейкхолдери) – профорієнтаційні заходи. Наприклад, «Чисте довкілля», «Здорова нація», «Екскурсії для школярів» зі стратегії КСВ «1+1 media». Навколишнє середовище також можна вважати зовнішньою аудиторією. Так, бренд Apple перевів свої магазини на відновлювану енергію [2].

В Україні також існує свій центр «Розвиток корпоративної соціальної відповідальності», і у 2018 році він провів дослідження. Щоб зрозуміти тенденцію нашої країни до КСВ, опитали 400 громадських організацій та юридичних осіб. Виявилось, що 55% опитуваних запроваджують КСВ через моральні міркування, 33% лишаються осторонь через брак фінансів, а ще 14% – чекають на стимул з боку держави [3].

Отже, КСВ – це не питання благодійності, це цінності компанії, які формуються разом з громадою. Коли весь світ постає проти навколишніх проблем, бізнес не може залишатись осторонь. Бізнес заради бізнесу – це історія не про нашу країну!

Література:

1. ДСТУ ISO 26000:2019 Настанови щодо соціальної відповідальності [Чинний від 2020-01-01]. URL : http://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page?id_doc=87921. (дата звернення: 20.02.2021).

2. Що таке КСВ? Розповідаємо, чому це не про благодійність, а про розвиток бренду. Bazilik : веб сайт. URL : <https://bazilik.media/shcho-take-ksv/>. (дата звернення: 20.02.2021).

3. Статистична інформація. Державна служба статистики України : веб сайт. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua/>. (дата звернення: 20.02.2021).

ТЕХНОЛОГІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ІНДУСТРІЇ 4.0

Петря Д.М.

Науковий керівник: Білявська Ю.В., к.е.н, доцент

Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ

Сьогодні Україна вимагає від сучасних управлінців більш поглибленого вивчення теоретичних положень й практичних підходів щодо діяльності з управління ефективністю організації. Правильність та раціональність складання стратегій й тактик в управлінні персоналом та всім

процесом роботи організації складає основу ефективного функціонування всього життєвого циклу підприємства, його подальшого розвитку [4, с. 685].

Досягнення цілей і завдань, що стоять перед сучасними підприємствами усіх форм власності, організаційно-правових форм і галузевої належності, в умовах трансформаційних процесів у економіці, нестабільності політичної та соціально-економічної ситуації в країні вимагає вирішення питань, що пов'язані з удосконаленням традиційних методів управління підприємством і пошуком нових, які б забезпечували стійкий економічний стан і розвиток підприємства.

Одним з головних напрямків перебудови менеджменту і його удосконалення стало масове використання новітньої комп'ютерної та телекомунікаційної техніки, формування на її основі вискоєфективних інформаційно-управлінських технологій. Засоби й методи прикладної інформатики використовуються в менеджменті. Нові технології, засновані на комп'ютерній техніці, вимагають радикальних змін організаційних структур менеджменту, його регламенту, кадрового потенціалу, системи документації, фіксування і передачі інформації. Особливе значення має впровадження інформаційного менеджменту, значно розширювальної можливості використання компаніями інформаційних ресурсів [2, с. 67].

В наш час існує зручна концепція узгодженого рішення завдань обліку, контролю, планування й управління виробничими і фінансовими ресурсами підприємства, інтегрована інформаційна система управління, що дає змогу створити єдине інформаційне середовище – це ERP-система.

Застосування ERP-системи дозволяє використовувати одну інтегровану програму замість декількох розрізнених. Єдина система може управляти обробкою, логістикою, дистрибуцією, запасами, доставкою, виставлянням рахунків-фактур і бухгалтерським обліком.

Загальна структура ERP-систем:

1. Платформа, що складається із ядра та базового функціоналу. В код платформи зміни вносяться тільки розробником системи. Ядро представляє собою програмне середовище ERP. Функціонал включає довідники користувача, клієнтів, інструменти, необхідні для роботи компанії.

2. База даних з їх обробкою та інтерпретацією, забезпечуючих роботу програмного забезпечення.

3. Компоненти-модулі, які використовують інформацію з єдиної БД і застосовують базовий функціонал. При цьому вони не залежать один від одного. Їх можна додавати, видаляти чи змінювати.[3]

На перших етапах становлення підприємства, впроваджувати ERP-систему не є необхідним, тому що всі процеси на підприємстві організовуються, в першу чергу, за рахунок прагматизму і зручності для самих співробітників. Комунікація відбувається письмово або усно, без чітких рамок і дедлайнів.

На етапі дорослішання організації, утворюються нові підрозділи, відділи, а також виникають суміжні завдання. Для виконання яких необхідно задіяти

більшу кількість співробітників різних напрямків. В таких умовах дуже складно домогтися високої ефективності управління, оптимізації ресурсів і збільшення продуктивності. На допомогу прийде ERP-система, яка сформує єдину базу даних для всіх підрозділів компанії.

В Україні підприємств, які впровадили ERP-системи, невелика кількість, що пов'язано з відсутністю коштів на такі дорогі проекти, неефективністю впровадження (70% проектів впровадження ERP-систем завершуються невдало), певною складністю ефективної інтеграції ERP-систем з іншими застосуваннями, у тому числі при інтеграції із системами електронного бізнесу (B2B, B2C), обмеженими аналітичними можливостями ERP-систем і недостатньою підтримкою процесів прийняття рішень, прямих комунікацій між інформаційними системами замовника і постачальника [3].

Отже, впровадження ERP-системи є досить дорогим, багато організацій не можуть собі дозволити це інвестування, але вона дає змогу керівникам слідкувати за всією діяльністю організації, а персоналу отримувати необхідну їм інформацію в конкретний час та в конкретному обсязі. За допомогою ERP-системи проводиться управління запасами на складах, що дає можливість не допустити їх надлишок або нестачу. За рахунок ERP-системи створюються бізнес-процеси, які зменшують час на виробництво тої чи іншої продукції, що дозволяє збільшити ефективність діяльності організації.

Література:

1. Сучасні технології менеджменту. Сучасні технології в Україні: веб-сайт. URL: http://www.confcontact.com/2017-ekonomika-i-menedzhment/4_mishakova.htm (дата звернення: 03.11.19).
2. Захарчин Р. М. Особливості та стратегічні завдання сучасного менеджменту організацій. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. Вип. 14, частина 2. С. 66–68.
3. ERP – система це? Навчальні матеріали онлайн: веб-сайт. URL: https://pidruchniki.com/1171062647760/informatika/erp-sistema_planuvannya_resursiv_pidpriemstva (дата звернення: 08.11.19).
4. Biliavskiy V., Biliavska J. Evaluation of personal career management efficiency of trade enterprise employees. *Canadian Journal of Science and Education* : journal. Toronto. 2014. № 2 (6). P. 684–695.

ОСНОВНИЙ ЗАКОН ЛОГІСТИКИ

Плахтій А.О.

*Науковий керівник: Бабайлов В.К. к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Необхідність в основному законі логістики обумовлена потребами сучасної практики логістики. Зараз вона базується тільки на трьох її приватних законах: 20/80, 10/70, 5/50 [1]. Тому важливий етап логістичної практики –